

mindst være det ærede Finantsudvalg bekendt, at der er truffet Foranstaltninger til Bevogtning af Sandgrænsen imod Syd, idet man ned til Grændsen har dirigeret en Del af Garnisonsstyrken i Sylland. Hvad der derimod ikke kan ses af Beskjendtgjørelserne, er, at det i den senere Tid er lykkedes Indenrigsministeriet at faae den Indrømmelse af Tolbvæsenet, at dets Betjente nu foretage Desinfektion af alle Dyr, Heste osv., som passere Landgrænsen. Det vilde nemlig volde de Beboere, som jevnlig ere nødsagede til at passere Grændselinien, en overordentlig Ulempe, hvis denne Foranstaltning kun kunde udføres paa et enkelt Sted. Med Hensyn til de Foranstaltninger, der ere truffet for det Tilfælde, at Ulykken skulde bryde ind over Landet, skal jeg nævne, at der er udstedt et Cirkulære til samtlige Amtmænd, hvorved de i Henhold til § 8 i Loven af 1857 bemyndiges til at lade enhver Besætning, i hvilken der viser sig Kvægpest, nedslaa i dens Helhed. Ved Siden deraf ere alle Politimestre bleone anmodede om, saasnart der i deres Jurisdiktion maatte vise sig Tilfælde af mistæntlig Natur, siebliffelig direkte ved Telegram at give Ministeriet Underretning deraf, idet Ministeriet har truffet Foranstaltning til, at en overordnet veterinar Autoritet med meget kort Farsel kan begive sig til Stedet, for at tage Ledelsen af de nødvendige Foranstaltninger i sin Haand. Skulde det være nødvendigt at træffe kraftigere Foranstaltninger, end Lovgivningen for Diebliffet tilraader — jeg sigter herved navnlig til Afsondring af visse Territorier osv., vil Indenrigsministeren, der i det Hele beider Thinget modtage den Forstikring, at han følger denne Sag med særdeles Interesse og er bestemt paa at træffe saa hurtige og energiske Foranstaltninger som mulig, ikke vige tilbage for ved ekstraordinære Skridt at søge saadanne Foranstaltninger satte i Værk.

Jeg vilde gjerne have sparet det høie Thing og mig selv for at komme tilbage til Spørgsmaalet under Nr. 13, der ikke hører til dem, som kunne interessere Thinget, og det saa meget mindre, som der tidligere har været ført temmelig vidtløftige Forhandlinger deraf. Sagen er paa Grund af de særegne Interesser, der ligge bagved de fremsatte Paastande, og den Masse Dplysninger, der ere givne, men som ikke altid have været overensstemmende, kommen til at ligge saaledes for, at en Del af Thingets Medlemmer vanskelig vil kunne forstaa, hvorledes Sagen egentlig staaar, og det saa meget mere, som det er mig klart, at Formanden for Forstagskammeret (Clausen) heller ikke forstaa, hvorledes Sagen egentlig forholder sig. Efter at Finantsudvalget og Ministeren ifjor havde behandlet denne Sag sammen, og efter at de forskjellige Dplysninger, som vare indhenteede gennem Ministeriet, vare forelagte Finantsudvalget, kom man til en Overenskomst, saaledes at man vilde bevilge en Sum paa Finants-

Loven for at godtgjøre Interessenterne det forhøiede Bidrag til Digeanlægene, der var fremkommet ved, at Anlægssummen i en ikke ubetydelig Grad havde overskredet det først kalkulerede Beløb. Man var nemlig gaaet ud fra, at Digeanlægene kunde foretages for en Sum af 340,000 Kr., men senere tilkomne Omstændigheder — jeg skal saaledes nævne Overfømmelsen i 1874, en senere som nødvendig anset Forhøielse af Diget med en Fod over det Hele, og andre Omstændigheder — have gjort, at dette Beløb maatte forhøies, og at man antog, at en Sum af 518,000 Kr. vilde være fornøden for at fuldføre Digeanlægget. Det var Forstjellen mellem den Andel i Bekostningerne, som vilde komme til at paahvile Interessenterne efter den første Overflags-Sum, og den, der kom til at paahvile dem efter den sidste Overflags-Sum, som Udvalget i Forening med Ministeren blev enigt om at godtgjøre Interessenterne ved en Bevilling paa Finantsloven, i Forbindelse med det, de vilde faae fra Centralkomiteen, nemlig 24,000 Kr. Forstjellen andrager paa det Nærmeste 64,000 Kr., og den Sum, der skulde udredes gennem Centralkomiteen i Forbindelse med de 40,000 Kr., som bleve optagne paa Finantsloven, udgjorde altsaa de 64,000 Kr., hvorom Talen er. Den Gang satte det ærede Udvalg som Betingelse for Udbetalingen af disse 40,000 Kr. dels, at Restbeløbet af den Sum, som fra Centralkomiteen var stillet til Dige-kommissionens Disposition, nemlig 32,000 Kr., sendtes tilbage til Centralkomiteen, da den ikke maatte anvendes paa Faldst, dels at de 40,000 Kr. ikke maatte udbetales, før den Del af Diget, som laa udenfor Lerklinten, var overleveret Dige-laget til Vedligeholdelse. Der var den Gang Forhold tilstede, som gjorde, at det stod uklart for Ministeriet og ligeledes maatte staa uklart for Thinget, hvilket Omfang Beskyttelsesarbeidet paa Lerklinten vilde tage. De tekniske Autoriteter vare ikke fuldstændig paa det Rene med, hvorledes denne Sag skulde tages, og Forholdet blev saa meget usikkert, som man netop havde benyttet den Mangel paa Klarhed over, hvorledes man skulde sikke Lerklinten, som Motiv til at forlange yderligere Understøttelse fra Statskassen. Man havde nemlig tilagt de Foranstaltninger, som der skulde træffes, en større Betydning, end de nu virkelig vise sig at have, og man benyttede som sagt denne Omstændighed til derpaa at støtte sin Begjering om yderligere Tilskud. Dette gjorde, at man under Forhandlingerne om Sagen maatte tage det Forbehold, at det skulde være Gjenstand for nærmere Undersøgelse, hvorledes man havde at forholde sig overfor Sikringen af Lerklinten, nemlig om der maatte være Anledning til at træffe videre Foranstaltninger end oprindelig paatænkt, for at ikke Beboerne skulde blive overbebyrdede. De Undersøgelser, som siden den Tid ere foretagne, have